

af Dannebrog, Dannebrogsmænd, til kongevalgt Medlem af Landstinget.

Det kgl. Reskript vil blive tilstillet Udvalget til Valgbrevets Prøvelse.

Ved tvende Skrivelser af 17. f. M. og Gaars Dato meddeler Justitsministeren og Ministeren for Handel og Søfart, at de i Folketinget har fremsat:

Forslag til Lov om Oprettelse af et Kontorchefsestabe under Direktøren for Fængselsvæsenet og

Forslag til Lov om Forlængelse af Gyldigheden af Lov Nr. 113 af 14. Maj 1909 om Lønninger ved Justervæsenet.

Ved Skrivelse af 7. ds. meddeler Indenrigsministeren, at han ønsker her i Tinget at fremsætte:

Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov om Købstadkommunernes Styrelse m. v. af 26. Maj 1868.

Ved 7de Landstingsmand for 1ste Kreds (Poul Rasmusen) er fra De samvirkende Detailhandlerforeninger i Danmark modtaget to Andragender: Om visse Ændringer i Lov af 22. April 1904 om den offentlige Fred paa Folkekirkens Helligdage samt Grundlovsdagen og om nogle Ændringer i det her i Tinget fremsatte Forslag til Lov om Lukning om Aftenen af Butikker og Lagere m. v.

Af disse Andragender, hvoraf trykte Eksemplarer er omdelte, vil det første blive tilstillet Udvalget for Andragender, medens det andet vil blive overgivet det om Sagen nedsatte Udvalg.

Ved 1ste Landstingsmand for 6te Kreds (Vejstrup) er fra De samvirkende fynske, sjællandske, lolland-falsterske og bornholmske Husmandsforeninger modtaget et Andragende om Ansættelse af en Statskonsulent i økonomisk Frugtavl for Øerne.

Ved samme Medlem er fra De samvirkende fynske Husmandsforeningers Frugtavljudvalg modtaget et Andragende om Tilskud til Fremme af økonomisk Frugtavl.

Begge disse Andragender, hvoraf trykte Eksemplarer er omdelte, vil blive tilstillet Finansudvalget.

Sammen med Folketingets Formand overbragte jeg paa Aarets første Dag Kongens Rigsdagens Ønsker for det nye Aar. Kongen udtalte sin Tak, paalagde os at bringe en Genhilsen til Tingene og udtalte Haabet om, at Samarbejdet med Rigsdagen maatte bringe god Frugt i det kommende Aar.

Medlemmerne paahørte staaende Formandens Udtalelse.

Formanden: Siden dette Ting sidst var samlet, er det i Alder ældste Medlem af Tinget, *Jacob Brønnum Scavenius Estrup* afgaaet ved Døden.

Estrup var Medlem af Landets repræsentative Forsamlinger i et Spand af Aar, der er langt ud over det almindelige. Efter som ung Mand i kort Tid — fra 1854 til 1855 — at have været Medlem af Folketinget og 10 Aar efter i to Aar Medlem af Rigsraadets Landsting var han Medlem af dette Ting, først fra 1866 til 1898 som valgt i 9de Landstingskreds, og derefter paa ny fra 1900 som kongevalgt. Estrup var — som alle ved og erkender — en saa betydelig Mand, at det allerede paa Forhaand vil forstaas, at en saa lang Tids parlamentarisk Virksomhed har efterladt sig dybe Spor i de repræsentative Forsamlingers og særlig dette Tings Historie. Men endnu dybere griber dog ind i Danmarks politiske Historie hans samtidige Virksomhed som Medlem af Kongens Raad, først som Indenrigsminister i Frijs' Ministerium fra 1866 til 1869 og senere i 19 Aar, fra 1875 til 1894, som Konseilspræsident og Finansminister og derved som den ansvarlige Raadgiver i Landets almindelige og finansielle Styre.

Vi mindes alle, at en Del af det Tidsrum, i hvilket Estrup var Konseilspræsident, var opfyldt af en heftig parlamentarisk Strid, i hvilken der Aar igennem kæmpedes for og imod med lige Sejghed og Udholdenhed. Striden gav Genlyd udenfor Tingene, og Løsenet formedes her ofte som: for eller imod Estrup. Det er ikke Stedet her at skildre Enkelthederne i denne Strid, dens Opstaaen, dens Gang og Afslutning. End mindre skal der fra denne Plads gøres noget Forsøg paa at udtale en Dom om Ret og Uret i hin Strid og dens Kampmidler. Derom vil Meningerne hos dette Tings Medlemmer være meget delte, ja, paa visse Punkter hinanden stik modsatte. Men eet tør jeg udtale som almindelig erkendt, at Estrup handlede i fast Overbevisning om, at det, han kæmpede for, ikke var et enkelt Partis Interesse, men hele Samfundets Interesse, og at hans Kamp saaledes sigtede mod det Maal, der af ethvert politisk Parti vil blive erkendt som det endelige Maal for dets Stræben, hvor meget Partierne end afviger fra hinanden med Hensyn til Vejen, der skal føre til Maalet.

Op som Hensynet til hele Samfundets